

Prvo leto slovenske gimnazije v Ptuj.

F. Vajda.

S težavo smo lani rešili ptujsko gimnazijo. Zdaj ob koncu prvega šolskega leta se vidi, kako krivično bi bilo, ako bi se bila gimnazija skrčila na 2 ali 3 razrede. Vpisalo se je v celem v I. razred 99, v II. 42, v III. 34, v IV. 33, v V. 19, v VI. 14, v VII. 15, v VIII. razred 7, skupaj 263 dijakov. Na koncu leta je bilo v I. a razredu 44, v I. b 43, v II. 37, v III. 31, v IV. 31, v V. 13, v VI. 10, v VII. 15, v VIII. 5, skupaj 229 dijakov, to je dosedaj največje število dijakov, odkar obstoja gimnazija v Ptuj.

Učni uspehi so dobri. Popolnoma ni padel noben dijak višjih razredov, nekateri še morajo čez počitnice ponavljati posamezne predmete. Neugodnejši so bili uspehi v I. in II. razredu, ker marsikateri poskuša svojo srečo v gimnaziji, ali ga pa stariši silijo v študije, četudi učenec nima volje in sposobnosti. V celem je popolnoma padlo komaj 15% vseh učencev. Z odliko je izdelalo 26 učencev, med temi tudi več Nemcev, ki so se prav pridno prijeli slovenščine.

Vobče se mora reči, da so bili dijaki marljivi; če tu in tam častihlepni stariši niso povsem zadovoljni z izpričevalom, naj zaradi tega ne kvarijo mladini počitniškega veselja; naj pomislijo, da je nadarjenost razdeljena neenako kakor tudi druge pozemske dobrine; naj ne pozabimo, da smo tudi mi v mladih letih bili včasih lahkomiselni. Zato pa naj stariši prihodnje leto vestno nadzorujejo študije svojih otrok in naj večkrat med letom prihajajo v šolo k profesorjem, da bosta šola in dom delovala kolikor mogoče složno.

Po narodnosti je bilo 189 Slovencev, 28 Nemcev, 9 Srbohrvatov, 2 Čeha in 1 Rusinja; po veri 220 katolikov, 6 pravoslavni in 3 protestanti; po spolu 201 deček in 28 deklic.

Gimnazija je bila do III. razreda realna, t. j. namesto grščine se uči francoščina, ki je za večino poklicev v modernem času potrebnjša. Vendar se tudi dijakom realne gimnazije ne bodo zapirali poklici, ki zahtevajo znanje grščine, n. pr. bogoslovje i. t. d. Priredili se bodo posebni tečajji za grščino in izbrani dijaki se bodo v teh tečajjih v 3—4 letih naučili več grščine kakor dozdej v 6 letih. Drugi, ki nimajo nadarjenosti za grščino, pač pa za druge predmete, ne bodo več ovirani v študiranju. Letos je n. pr. v IV. razredu bilo 10 dijakov oproščenih pouka v grščini; ti ne morejo nadaljevati svojih študij niti na gimnaziji niti na realki. Tega vbodoče ne bo več. Učenci, ki vstopijo v gimnazijo, naj jo tudi dovršijo, če imajo zmožnosti zato. Kdor pa ne namerava študirati gimnazije do konca, naj rajše vstopi v meščansko šolo, kjer se ne učijo latinščine, zato pa druge predmete za praktično življenje ter se tako pripravljajo za kmečki, obrtniški, trgovski in tudi učiteljski stan.

Osmošolcev je na koncu leta bilo samo 5, ker so lanski dijaki Nemci večinoma zapustili zavod. K maturi so prišli 4, ki so tudi vsi srečno prestali: Kasper Udo, Lešnik Aleš, Stuhec Bela in Stuhec Irma.

Končno še naj omenimo Dijaški dom, ki je v ozki zvezi z gimnazijo. Že v prvem letu slovenske gimnazije je število gojencev doseglo višino kakor pod nemškim vodstvom še le v 3. letu. Koncem leta je bilo 56 gimnazijcev v Dijaškem domu, (ostali gojenci so obiskovali meščansko ali ljudsko šolo); od gimnazijcev je 6 izdelalo z odliko, popolnoma padli samo 3, nekateri še imajo ponavljalni izpit. Mnogi stariši se pristrčno in iskreno zahvaljujejo za vzorni red in vestno nadzorstvo, kakor ga nudi Dijaški dom.

Gospodarstvo.

Izvoz žita prepovedan. Ministerstvo za prehrano je prepovedalo izvoz žita iz Jugo-

slavije, ter se vsi tozadevni razgovori razveljavijo. Tudi sta prepovedana nakupovanje in prodaja žita letošnjega pridelka pred 1. julijem, koroze pa pred 1. oktobrom.

Nova industrija. Na Vrhniku se je ustanovila velika konzervna tovarna za pripravljanje oziroma prekajevanje vseh vrst mesa, za salame, šunke ter raznovrstne mesne, sadne in sočivne konzerve, nadalje za izdelovanje mila, sveč, margarina, kolomaza, kostne moke za gnojila itd. Ta industrija je zamišljena v velikem obsegu in se je ustanovila za to posebna družba, ki je izšla iz importne in eksportne družbe „Impex“ v Ljubljani. Družba je kupila v ta namen nekdanjo vrhniško pivovarno, ki jo bo priredila za tovarniške namene. Tovarna bo zvezana z lastno železniško progo. Ves obrat se bo vršil z lastno električno silo in odgovarjal najmodernejšim zahtevam. V tovarni se bodo nahajali velika klavnica z modernimi hladilnimi pripravami, lastno izdelovanje škatel za konzerve, lastno mizarstvo in lastno sodarstvo. To podjetje, ki je, zlasti kar se tiče izdelovanja konserv, edino te vrste v Jugoslaviji, je treba pozdravljati, ker se bodo porabili poleg mesa in masti tudi vsi odpadki, kakor kri, parklji, rogovi in sploh vsak najmanjši del živine in prasičev, ki so jih do sedaj takorekoč brez pravega izkoriščanja zavrgli. Z obratovanjem se utegne začeti že v letošnji jeseni.

Cene v Avstriji. V Avstriji se je določila cena pšenici s 1500 K, rži 100 K, ječmenu z 900 K, ovsu s 500K za 100 kilogramov. Trgovina s svinjskim mesom je prosta. Govedina stane 100 K, v prostem prometu 130 K. Povpraševanje za suhim mesom je neznatno, cene padajo. Dobra salama se prodaja po 100 K. Perutnina je zelo draga; kilogram stane 150 do 260 K. Cene jajc so padle od 7 do 8 K na 4 do 4.50 K, tuintam celo na K 3.80 vsled obilnega dovoza iz Poljske in Rumunske. Krompir se prodaja po 5 do 6 K, grah po 35 K, leča po 40 K. Češki sladkor se prodaja v neomejeni količini po 140 do 160 K. Vsled izboljšanja naše valute ter padanja cen se naša izvozna carina ne bo mogla vzdržati na sedanji višini.

Vinogradniki! Pozor pred plesnobo! Na podlagi lastnih opazovanj v zadnjih dneh sem doagal, da se bo letos plesnoba na grozdju močno razvijala. Priporočam nujno čimpreje temeljito žveplati trsje, posebno pa grozdje in žveplanje po preteku 10 dni pri lepem vremenu ponoviti. Viničarski inštruktor Zupanc.

Dopisi.

Okrožni zlet Sokola v Središču. 4. julij t. l. je zopet pokazal silo sokolske misli. Iz Ptuja, Ormoža, Ljutomera in Varaždina so prihitela bratska društva, da pozdravijo brata v Središču in skupno z njim pokažejo svetu, kaj premore velika ideja, vztrajno delo, žilava moč in ognjeno navdušenje. In z njimi se je zbralo par tisoč glav občinstva od blizu in daleč, da vidi zmagoviti uspeh sokolske misli. Na kolodvoru pričakovali gostestotine občinstva, godba je igrala, navdušenje kipelo. Starosta središkega sokola br. Kečevnar in župan g. Lukačič sta jih pristrčno pozdravila. Razvil se je pohod proti trgu. Lep je bil in mogočen! „Središče je sokolsko“ smo dejali veselih lic. Zastave, cvetje, zelenje. Odkorakali smo na telovadišče. Poskusni nastop za popoldan. Nato okrožna seja. Br. Krajnc je prinesel pozdrav župe, brat dr. Tavčar, ki je s svojo neumorno soprogo, navdušeno sokolico, duša središkemu Sokolu, je podal kratek referat o načinu, kako si predstavlja bodoče delo o sokolskih društvih. Tozadevni predlogi so bili sprejeti in se bodo predložili župi in savezni skupščini v uvaževanje. Br. Pirnat in ga. dr. Tavčarjeva sta bila izbrana za okrožnega načelnika oziroma načelnico. Za tem obed. Popoldne se je nabralo na telovadišču par tisoč ljudi večinoma kmečkega stanu. Godba zaigra. Skupina mladih rdečesrajčnikov nastopi

spalicami: trgovski naraščaj iz Ptuja. Korajžen nastop, eksaktna izvedba. Odkorakajo med živahnim ploskanjem. Na drugem koncu vkoraka deški naraščaj, ljubka slika: kratke hlače, bele srajčke. In ogenjv očeh in navdušenje! Izborni nastop. Ploskanje raste. Dekliški naraščaj: drobna telesca, svetle oči; tanka grla zapojo pesem in po njenem taktu izvajajo proste vaje; marsikom čisto novo in nenavadno. Intakose vrstita še moško in žensko članstvo; prvo s Hofmanovimi simboličnimi vajami; v moških vajah obup, odločnost, sila, pogum, poraz, zmagoslavje, v ženskih elegantna, lahko poskočna, ritmično ubrana prožnost; oboji dobro uvežbani; le malokje je bilo opaziti razliko v izvajanju med člani raznih društev. Res, krasen pogled in poln vžitka. Telovadba na orođu je takisto pokazala, s koliko neumornostjo se dela po naših telovadnicah. Vidi se, da po naših palestrah ni časa za brezplodni politični boj, ki zastruplja mlade ljudi, ubija in vzgaja k vsemu, samo k resnosti ne in značajnosti. Po nastopu je bila prosta zabava. Okusno opremljeni šotori in v njih vse polno lepih stvari. Cene res primerne, kapljica izborna, tudi z njo so se Središčani postavili. Varaždinsko pevsko društvo „Vijenac“ in ptujsko pevsko društvo sta tekmovali v izvajanju pevskega točka. Zvečer kres na griču kraj telovadišča. Gromko navdušenje ob krasnem govoru br. Sovré, starosta iz Ptuja. Ob enajstih prvi večji odhod. Ostali so se zbrali v veseli razogranosti krog šotorov. Bliskoma so minule ure. Čas odhoda. Radestni pozdravi, klici „na svidenje“ in odšli smo, neradi sicer, a z lepimi vtisi in jasnimi slikami v srcih. Junak je Sokol! A Vam, Središčani, hvala! Z zlatom ste se nam vpisali v srca! Zadoščenje nam je, da smo tudi mi pomogli nekoliko k utrdbi temelja za Vaš Sokolski dom.

Sokolski zlet Saveza SHS v Mariboru. Propagandni odsek za zlet je razposlal nabiralne pole vsem sokolskim društvom v Sloveniji, vsem hrvatskim in srbskim sokolskim župam ter mnogim narodnim društvom in nekaterim rodoljubom z zaprosilom, da nabirajo denar in blago ter čimpreje nabiralne pole z nabranimi zneski in blagom vred vrnejo. Prepričani smo, da bodo imejteljij nabiralnih pol z navdušenjem in vstrajnostjo nabirali darove in tako pripomogli k lažji ureditvi pripravljalnih del za zlet. Ponosni smo mi Mariborski sokoli, ponosen je slovenski Maribor, ponosna je cela Slovenija, da je sokolski Savez določil ravno Maribor za svoj zlet, kjer se bode zbralo celokupno jugoslovansko sokolstvo, med njimi najuglednejši in najvstrajnejši narodni delavci. Zlet Saveza v Mariboru bo najlepša manifestacija jugoslovanske sokolske misli in ujedinjenja jugoslovanske države. Vsak sokol in vsak zaveden naroden Jugoslovijan mora z vso vnemo delovati že sedaj na to, da bode ta zlet uspel častno in mora tudi v prvi vrsti skrbeti za to, da podpira zletni odbor s tem, da marljivo nabira denarne prispevke in drugo blago ter agitira v svojem krogu za obilno udeležbo.

Zborovanje društva odvetniških in notarskih uradnikov Mariborskega okrožja. V Ptuj se je vršilo v nedeljo, dne 13. junija 1920 zborovanje društva odvetniških in notarskih uradnikov Mariborskega okrožja, kjer sta obširno poročala predsednik in tajnik osrednjega društva v Mariboru, slikajoč delovanje, borbe in dosežene delne uspehe, koje je društvo v tem burnem društvenem letu vojevalo. V imenu Ptujskih tovarišev poročala sta pis. ravnatelj Jožko Bregant in Matevž Novak. Iz sporočila je razvidno, da bode treba premagati začetne težkoče te mlade organizacije, da pa je uspeh ob sodelovanju vseh članov tudi v Ptuj zagotovljen. Iz Maribora je došlo 7 odbornikov, tudi iz Ptuja so pokazali došli člani stanovsko zanimanje, vendar smo med navzočimi pogrešali nekatere članice, ki si baje kot Neslovenke niso prav upale na ta prvi stanovski shod v Ptuj. Sklenjene so bile važne resolucije, s kojimi se naj vsi člani temeljito bavijo. Ker je društvu pristo-

pilo 19 članov in članic iz Ptuja ter 4 iz Ormoža, se je za Ptuj ustanovila krajevna skupina, ki naj deluje z lastnim odborom. V odbor so bili soglasno izvoljeni: Predsednik Joško Bregant, tajnica Mara Kegl, blagajnik Matevž Novak, odbornika Todor Starkl in Mara Kukovica. Mesečno redno članarino se je določilo do plače 600 K znesek 2 K, od 600 do 1200 K 4 K, nad 1200 K, znesek 8 K. Podpornina mesečno 8 K, ustanovnina enkrat za vselej 200 K.

Šport. Po 6 letnem počivanju je 28. junija t. l. na novo ustanovljen nogometni športni klub Ptuj. Ta je igral z dobro šolanim vojaškim moštvom v Ptuju, katero je iz izvrstnega nogometnega kluba v Zagrebu sestavljeno. Vojaško moštvo je novo ustanovljeni športni klub Ptuj izvalo na igro, katera se je tudi vršila 28. junija t. l. Igralo se je na obeh straneh z vso močjo vsega moštva. Pokazalo se je, da ima novo ustanovljeni športni klub dobro željo in veliko veselja do igre in pričakovati je, da se bo to mlado moštvo proti vsakemu znalo izvrstno bojevati. V ponedeljek 12. julija ob 5. uri se vrši revanžna nogometna tekma športnega kluba Ptuj z vojaškim moštvom. Vabijo se torej vsi prijatelji športa k tej igri, ker ta igra bode, kakor se kaže, zelo interesantna.

Izobraževalno društvo pri Sv. Lenartu pri Veliki nedelji priredi v nedeljo, dne 11. julija v šolskih prostorih predavanje o sadjereji ter v splošnem o spravljajanju sadja. Predava strokovni učitelj Priol iz Maribora.

Politične vesti.

Naše državne finance. Ministrski svet se je pečal z našim proračunom in ugotovil, da znašajo naši državni dohodki in izdatki letno približno 4 $\frac{1}{2}$ milijarde kron. Primankljaj bi znašal kvečjemu kakih 100 milijonov kron. Te številke jasno kažejo, da stoji naša država v finančialnem pogledu na precej trdnih nogah.

Dviganje vrednosti našega denarja. O solidnosti našega gospodarstva priča tudi to, da dobiva naš denar v tujini vedno večjo vrednost. V Curihu so dali pred mesecem za 100 naših kron 5·30 švicarskih frankov, sedaj že 7·55, med tem ko so se italijanske lire dvignile le za 1 frank; na Dunaju se je dobilo za 100 naših kron pred mesecem do 173 avstrijskih kron, sedaj že do 235. Z italijanskimi lirami se je naš dinar že izenačil. Pred mesecem smo dali za 100 naših kron še do 600 K, sedajže samo 400 K, to je 100 dinarjev; v Beogradu je bilo 100 lir vrednih celo že samih 95 dinarjev.

Nemiri v Italiji. Uporno gibanje v Italiji ne ponehava, nego se širi in krepi. Delavski sloji niso zadovoljni s socialnimi razmerami. K temu pa še pride trmoglava vladna politika, ki ne skrbi v prvi vrsti, da bi olajšala bedo med prebivalstvom, nego jo še množi s svojimi političnimi osvavjanji. Ker gre Italijanom v Albaniji zelo hudo, hočejo poslati tja novega vojaštva iz Italije. Ali ti vojaki so že siti brezplodnega vojevanja in so se na več krajih s silo uprli odhodu. Ponokod so se uporniki združili z republikanci, anarchisti in socialisti in ustanavljajo svoje vojske in vlade.

Mesečni primanjkljaj v Italiji znaša nad 14 milijonov lir. Vzdrževanje vojske v zasedenih slovenskih in hrvaških krajih stane Italijane ogromne žrtve, ki bi jih lahko porabili za kaj boljsega.

Italijanski strahovi pred Jugoslavijo. Veličastni in navdušeni sprejem regenta Aleksandra po Hrvaškem in Sloveniji ne da Italijanom miru. Zlasti jim dela skrbi, ker je regent vsprejemal odposlanca in zastopnike zasedenega ozemlja ter obljubil, da ne pozabi bratov, ki še zdihujejo pod italijanskim nasiljem. V strahu že vidijo Italijani, kako se Jugoslavija pripravlja, da nažene nasilneže in osvobodi svoje brate.

Habsburžani še ne mirujejo. Listi iz nova poročajo o pripravah, s katerimi so hoteli v

Avstriji, v Jugoslaviji in na Cehoslovaškem povzročiti monarhistične povrate ter spraviti Habsburžane zopet na prestol. Napenja se zato ne samo cesar Karol, nego cela vrsta njegovih zvestih pristašev, raznih grofov, bivših ministrov in generalov itd. Zanimivo za nas je, da je med temi agitatorji tudi dr. Ivan Šusterčič, bivši deželni glavvar kranjski in vodja slovenske klerikalne stranke.

Društvene vesti.

Podružnica kmetijske družbe za Slovenijo v Ptuju ima v nedeljo, dne 18. julija t. l. ob 9. uri predpoldnem svoj občni zbor v dvorani pri g. Zupančičevi. Ker bo na tem občnem zboru volitev odposlancev za družbeni občni zbor v Ljubljani, nadalje določitev predlogov za ta občni zbor in pa predavanje g. strokovnega učitelja Priola o sadjarstvu, vabi vse člane k obilni udeležbi odbor.

Razno.

Novi predpisi o voznjajh na železnicah. Kdor gre zdaj na peron, ne da bi si kupil vozni listek, bo moral plačati 1 dinar globe; kdor pa stopi brez voznega listka v osebni vlak, bo moral plačati 10 dinarjev globe. Ako zaloti sprevodnik v železniškem vlaku potnika brez voznega listka, mora plačati vožnjo dvakrat.

RODOLJUBOM! Bliža se 12. julij, Petrov dan, največji vojaški praznik. Stari običaji zahtevajo od vsakega državljan, da žrtvuje za ta dan kako malenkost v prid našega moštva, da bi se temu zamoglo na ta dan nuditi kak priboljšek. Obračam se na p. n. rodoljube s prošnjo, da se temu pozivu odzovejo. Hvaležno se sprejme vsaka količina živil, pijače in denarja. Da pa cenjeni darovalci ne bodo imeli nikakih težkoč pri pošiljatvah daril, prosim, da se podpisani o nameravanem daru obvesti. Za prevoz daril se pobriga podpisani sam. Imena darovalcev in vsaka količina se razglasi v časopisih. Za garnizijo Maribor: Intendant 45. pešpolka: kapitan Rakuša. telef. št. 188.

Ludovik Kresnik iz Črešnjevca, znani štajercijanec, dunajski romar in samostojnej, je umrl.

Odlikovana ministra. Regent je odlikoval naša ministra dr. A. Kukovca in dr. A. Korošca z redom sv. Save I. razreda.

Odlikovanje. Regent je osebno podelil škofu dr. A. B. Jegliču in predsedniku deželne vlade dr. J. Brejcu red sv. Save I. razreda. Rektor jugoslovenske univerze v Ljubljani dr. Plemelj je dobil red sv. Save II. razreda. Razen imenovanih je bila odlikovana še cela vrsta civilnih in vojaških dostojanstvenikov, orožnikov in redarjev.

Regentov dar. Za mestne reveže v Ljubljani je podaril regent 50.000 K, za ubožne visokošolce pa 40.000 K.

Mariborska nemška deputacija pri regentu. Ko je sprejel regent nemško deputacijo Dadiou, Pfrimer, dr. Schmiderer, jo je po ministru dr. Korošcu vprašal, če znajo slovensko, naker so gospodje odgovorili, da ne. Regent je deputacijo odslovil z vljudnim „Ich danke schön!“

Trafike ob nedeljah in glavnih praznikih zaprte. Finančno ministerstvo je trafikantom dovolilo, da smejo imeti ob nedeljah in glavnih praznikih trafike zaprte.

Obrtniški izlet na Koroško je definitivno določen na 17. in 18. julij 1920. Odhod iz Maribora 17. julija (17. soboto) zjutraj, sestanek v Ljubljani s kranjskimi tovariši, skupni obed, nato odhod čez Gorenjsko na Borovlje, kjer se vrši še isti večer seja združnih načelnikov. V nedeljo, 18. julija ob 8. uri velik obrtniški shod v Borovljah, popoldne ljudska veselica in zvečer odhod z vlakom čez Ljubljano nazaj, tako da bo vsak udeleženec mogel biti v ponedeljek zjutraj že doma. Vožnja sem in tja bo znašala za osebo povprečno 40 do 45 K, ako ne manj, seveda

pa za daljne udeležence razmeroma več kakor za bližnje. Tozadevna pogajanja z železniško upravo še niso dovršena. Več hrvaških obrtniških organizacij je že priglasilo svojo udeležbo. V Borovljah je ustanovljen poseben pripravljalni odbor za prireditev obrtniškega shoda na inicijativo okrajnega glavarja g. dr. Ferjančiča. Želimo kar največjo udeležbo s strani štajerskega obrtništva in prosimo vse obrtniške organizacije, da takoj uvedejo živahno organizacijo in nam kar najprej naznanijo število udeležencev iz pojdinih krajev, ker je nujno treba znati, koliko udeležencev prilično vstopi na pojedinih postajah južne železnice. Ker je prihod iz Grabštajna na Borovlje silno težaven, priporočamo, da se obrtništvo iz Slovenjgradca ter Šaleške in Savinjske doline pridruži ostalim izletnikom v Celju, iz drugih krajev pa na najbližnji postaji južne železnice.

Občeslovensko obrtno društvo v Celju. **Prevoz Sarajevskih narodnih mučenikov v domovino.** V sredo dne 7. julija so pripeljali v Sarajevo zemeljske ostanke vidovdanskih junakov. Pred poštnim poslopjem se je vršil sprejem ter so položili zemeljske ostanke na voz. Pri tej priliki je govoril slavnostni govor dr. Lujo Novak. Za tem je krenil ves sprevod na mesto atentata, kjer je govoril Vasilij Grdjič, nakar je pevski zbor odpel „Hej trubači“. Zatem je krenil sprevod na pokopališče, kjer je prirejena za vidovdanske unake posebna grobnica.

Krona in Dinar. Zagreb, 1. julija. Poslanec mesta Osijeka v narodnem predstavništvu Radoslav Bačić je izročil ministru financ Kostu Stojanoviću predlog, na našajoč se na razmerje krone in dinarja. Z ozirom na to, da je bilo povodom žigosanja kron žigosanih skoro polovico manj kron, kakor se je splošno pričakovalo, in z ozirom na to, da se dinar kakor tak ne more dvigniti nad dvojno vrednost latinske monete (franka, lire), predlaga poslanec Bačić, da se ne bi naredila krivica posestnikom kron z relacijo 1:4, sledečo reparacijo: 2 jugoslovenski kroni naj se zamenjata z enim srbskim dinarjem, a srbski dinar naj se zamenja za 2 jugoslovenski kroni. Na ta način bi se vrednost srbskega dinarja podvojila, a dinar sam bi se na denarnem trgu lahko dvignil do vrednosti latinske monete.

Imenik Slovencev, ki se nahajajo še v ujetništvu v Skobelevu, oziroma v okraju Skobeleva. Martin Simončič iz Št. Ruperta na Dolenjskem, ki se je dne 6. junija vrnil iz ujetništva na Ruskem, nam je poslal od dr. Roka Jesenko podpisani seznam Slovencev, ki se še nahajajo v Skobelevu. Objavljamo imena s prošnjo, da naj se vsakdo, ki bi želel kaka posebna pojasnila, obrne naravnost na Martina Simončiča, Škove pri Št. Rupertu na Dolenjskem. — Valentič Anton, Trst, drž. žel. dr. Jesenko Rok, Celovec, Bokal Josip Litija, Roter Anton Gradec, Toplak Alojz Št. Peter pri Mariboru, Švare Peter Waiz pri Gradcu, Sosič Viktor Opčine 19, Rožman Franc Mala Nedelja, Golob Ivan Solkan, Škorjanc Janez ljubljanska okolica, Peršič Ivan Opčine 42, Bohorč Anton Rajhenštajn 44, Rudolf Valentin Logatec, Križmančič Josip Koper, Lemut Alojz Postojna, Skočaj Jakob Medana, — vsi v Skobelevu. Avsec Jože Kašelj, Suša Lovrenc Ubeljsko, Moškati Ivan Cerkno, Korče Ivan Primorje, Pilnaver Anton Dole, Vozel Alojz Krško, Kapljar Alojz Bučka, Juna Jožef Št. Jernej, Vrabar Anton Leoben, Jnvornik Jože Kranjsko, Kvas Miha Augenbach na Štajerskem, Ornik Ivan Ploderperk, Lohkar Janez Litija, — vsi v Kizil Kip. Tobernič Ljudevit Zagorje, Gradišek Jože Strajna, Simonšek Janez Rajhenburk, Kumer Železna kapla, Novak Janez Št. Lovrenc, Štepec Janez Št. Jernej, Pajnik Ludovik Ruše, Pleteršek Eric Poberž pri Mariboru, Ortner iz Luč pri Mariboru, Grafounar Andrej, Pisk Franc, Vidmar Ivan — vsi v Skobelevu. Hlačar Alojz, Roblek — oba v Kizil Kiji, Kovačič Vinko, Vidmar Drago medicinec in Črnuga Franc.